

nomen van de eerste ziektedag af, met tussenruimten van een of twee weken, tot in het tijdperk van herstel. Het materiaal hiervoor zende men naar het Laboratorium voor de Gezondheidsleer der Universiteit van Amsterdam, Mauritskade 57, Amsterdam O.

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN

ZIEKTEVERZUIM DOOR RHEUMATISCHE AANDOENINGEN. — In het *Tijdschrift v. Sociale Geneeskunde*, No 23, 1949, geeft dr N. A. SCHEERS enige cijfers over ziekteverzuim door reumatische aandoeningen in 1947, gebaseerd op de gegevens van de ziektecontrole bij de Raad van Arbeid te Leiden. Als diagnoses werden genomen acute en chronische gewrichtsrheumatiek, neuralgieën, spierrheuma, lumbago. Deze aandoeningen kwamen voor in een frequentie van 7.2 pCt, tegen 7.4 pCt in 1946, en wel bij 336 mannen en 43 vrouwen, met een aantal ziektedagen van 9061, respectievelijk 2246. Het gemiddelde ziekteverzuim was 29.8 dagen. Het grootste percentage (26) kwam voor in de groep 30—39-jarigen. De verdeling naar de maanden geeft voor reumatiek in 1947 niet de minste aanwijzing voor een bepaalde seizoenvoorkeur. Voor de mannen geeft SCHEERS een indeling naar de beroepen, waaruit blijkt, dat grondwerkers, land- en tuinbouwers betrekkelijk veel aan reumatische aandoeningen lijden, terwijl kantoor- en winkelpersoneel weinig door deze ziekten worden getroffen.

Een uitkeringsdag kostte in 1947 gemiddeld *f* 5.97 voor een man, *f* 2.76 voor een vrouw; in totaal hebben de 379 verzekerden ruim *f* 60.000 gekost, of *f* 160.— per geval. Een berekening toont aan, dat bij de mannen 12.9 pCt en bij de vrouwen 7.5 pCt van de totale uitkering naar de reumatieklijders ging.

E. SLUITER

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten

INTOXICATIE DOOR GEBRUIK VAN KAAS

Het is sedert lang bekend, dat het nuttigen van kaas soms aanleiding geeft tot verschijnselen van gastro-enteritis. In het *Tijdschrift voor Sociale Geneeskunde* van 18 Maart 1949 heeft H. H. C. STAPERT een geval uit Roermond beschreven. 7 October j.l. werd in Zuilen een dergelijke intoxicatie waargenomen; 3 uur na het gebruik begonnen de patiënten te braken en maakten een zwaar zieke indruk. In den regel is de ziekte spoedig geweken. Aan de smaak, de reuk en het uiterlijk van zulke kaas bemerkt men niets bijzonders. Door laboratoriumonderzoek van braaksel en faeces, evenmin van de kaas, is het ooit gelukt de oorzaak te ontdekken. Alleen de mens schijnt voor het agens gevoelig te zijn.

Het onderzoek naar de oorsprong kan echter worden uitgebreid. Elke kaas heeft een nummer, waardoor het mogelijk is in enkele uren antwoord te krijgen op de vraag, waar de kaas vandaan komt, en op welk tijdstip de kaas werd vervaardigd; hieraan kan zich een nader onderzoek aansluiten. Daarom wordt de collegae verzocht om, in geval op gebruik van kaas intoxicatieverschijnselen volgen, daarvan onmiddellijk kennis te geven aan de Geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid, die dan met hulp van de Veeartsenijkundig inspecteur een onderzoek kan instellen (zie ook de circulaire over aangifte van voedselvergiftigingen van September 1942, nr 12552/131.41 van de Geneeskundig hoofdinspecteur van de Volksgezondheid aan de medici).

Utrecht, November 1949

G. D. HEMMES